

es s'ha de confondre amb que estigui demanant la figuració, però sí que les avantguardes cauen amb el formalisme, purament només amb el llenguatge. Que és un vessant molt interessant, perquè és evident que si no hi ha formalisme, si no hi ha forma, no hi pot haver contingut tampoc. Però jo tampoc crec amb un formalisme buit de continguts. Per tant, jo crec molt amb un equilibri. Les avantguardes d'aquests moments creuen que estan al costat del canvi social, però quant Stalin crea el nacionalisme, s'ha acabat l'avantguarda i llavors l'avantguarda emigra a Europa, i llavors crec que es transforma purament en un formalisme. És aquí el que jo penso, el que jo crec, cosa que no vol dir que tingui jo la raó, perquè la veritat és una cosa molt relativa.

- Què penses que li manca o li sobra avui a l'art?

El que li sobra és un excés d'informació, despista a molta gent i cau en molta banalitat. Jo crec que l'avantguarda està en crisi, però bé, és un moment de canvis, és molt interessant, és un moment en què s'han perdut els dogmes i això és interessant.

- La globalització ha fet l'art més homogeni?

No, jo no ho crec. És que realment l'art, la pintura, la plàstica sempre ha estat globalitzada, globalitzadora, perquè nosaltres

podem rebre un art japonès i ells poden rebre un Gaudí tal com el reben i un Miró. Per tant, això vol dir que a partir dels localismes arribes als grans espais universals.

- Algú ha dit que el teu art és més de procés que de finalitat.

És que l'art sempre per mi és un procés, perquè l'art és sempre un intent constant, sempre és un projecte. Per això no acabes, no s'acaba mai. La finalitat seria assassinar el desig. És com el gos que busca la llebre i no l'agafa mai. Per tant, l'art és un projecte, no pot ser una finalitat. La finalitat seria dir ja he arribat. El que passa és que no arribes mai, és absurd.

- Quin gravat compraries ara mateix?

Un Goya, un Rembrandt, un Picasso, estan molt bé.

- Què et sembla el món del gravat avui?

Jo crec en el gravat dels artistes, no en el gravat dels gravadors. En el gravat dels artistes, en el gravat creatiu.

Josep Manel Simó Gombau

El control d'esfínters...

El control d'esfínters; adquisició d'un hàbit

Els esfínters són els músculs de la zona de la pelvis. D'aquí ve l'expressió control d'esfínters.

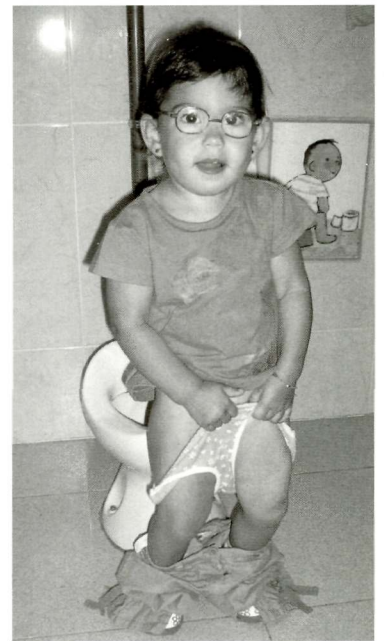
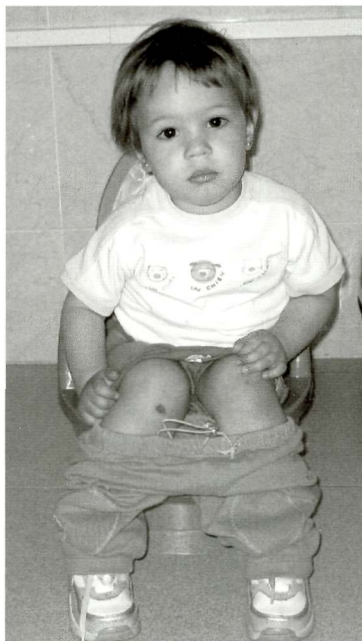
Els processos que regulen el pipí i la caca en els infants, tenen a veure amb dos aspectes: la maduració de la bufeta de l'orina i dels esfínters anals, així com també el desenvolupament del cervell.

La bufeta és immadura en el moment de naixement i, de mica en mica, anirà madurant segons el propi ritme de cada infant. El control d'aquests músculs sol adquirir-se entre els vint-i-quatre i els trenta mesos, aproximadament, sempre respectant el ritme i les necessitats de cada nen i sobretot no fent comparacions entre ells.

Els adults que envolten quotidianament l'infant, en el nostre cas la família, volen que quan el nen/a tingui la bufeta plena, digui: "tinc pipí", i que se l'aguanti l'estona suficient com per arribar a temps al lavabo, baixar-se els pantalons i la roba interior i buidar-ho dins la tassa.

Com podeu veure, és un procés força complicat com per pretendre que vagi ràpid i que tot surti bé a la primera. No hem de tenir pressa ja que els infants cal que ho aprenguin pas per pas i, per això, cal que ho fem de manera coordinada a l'escola i a casa.

És important la coordinació entre pares/mare-educadores que formen part del procés d'aprenentatge tant abans (planificació conjunta i dialogada a través d'una tutoria) com durant (donar pautes a l'infant i ajudar-lo a

adquirir l'hàbit) i després (per si apareix alguna regressió).

Les famílies s'han de vincular plenament i actuar de manera positiva donant seguretat a l'infant en tot moment. No s'aprèn a crits o amb càstigs, sinó en un entorn positiu i afectiu.

Cal que la família tingui sempre present que l'inici de l'adquisició d'aquest hàbit s'ha de realitzar quan l'infant estigui preparat i madur, ja que si traiem el bolquer abans el procés pot durar molt més i l'infant se sentirà perdut.

Volem remarcar la importància dels fets exteriors en la vida del nen/a: el naixement d'un germanet, una dificultat familiar, un canvi d'habitatge, etc. poden aturar o dificultar el procés. Si tingués lloc algun d'aquests casos, cal comunicar-ho a l'educadora, i posposar l'adquisició d'aquest hàbit per més endavant, quan l'ambient estigui més tranquil i relaxat.

Un cop ens hem decidit de retirar-li els bolquers, seguirem unes premisses:

- Explicar-li a l'infant què farem (a través d'un conte...).
- Un cop li traiem el bolquer ja no li tornarem a posar (excepte per dormir). Si no el nen no sabrà quan ho ha de demanar i quan no.
- Asseure'l a la gibrelleta o a la tassa molt sovint, no hem d'esperar que ell ens ho demani.
- No donar importància si se li escapa; cal donar-li suport i animar-lo contínuament.

Llar d'Infants Municipal l'Estel